

AZ ÉRDEMES ZENÉBŐL SZÁRMAZÓ ERŐ ÉS VÉDELEM

Russell M. Nelson elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára • 2008. május 4. • Brigham Young Egyetem

A feleségem, Wendy, és én örülünk, hogy veletek lehetünk drága fivéreink és nőtestvéreink. Utahból, a BYU Marriott Központból világszerte számos gyülekezetbe közvetítjük ezt az esti beszélgetést. Mindnyájatoknak köszönjük, hogy velünk vagytok!

Különösen azokat üdvözljük, akik nemsokára fejezik be a középiskolai tanulmányaikat, és először vesznek részt EOSZ esti beszélgetés közvetítésén. Miközben felsőbb intézményekbe iratkoztok be, hogy folytassátok tanulmányaitokat, remélem részt vesztek majd a felsőfokú hitoktatás óráin is, hogy tiétek lehessen ez az erős lelki forrás, amellyel egyensúlyba hozzátok világi tanulmányaitokat. Lehetőségetek lesz arra is, hogy a jövőben a maihoz hasonló EOSZ esti beszélgetéseken vegyetek részt. Használjátok ki ezeket az alkalmakat. Ezek megvilágosítják az elméteket és ösztönöznek majd titeket.

A ma esti üzenetem címe: „Az érdeemes zenéből származó erő és védelem.” Ez a cím különösen a fiatal felnőttekre vonatkozik. Amint tudjátok, a veletek egyidősek közül írókként, zeneszerzőkként és szakértőkként sokan jelentősen hozzájárultak az érdeemes zenék létrejöttéhez.

Erő

Az érdeemes zene erejét mindannyian érezhettük ma este, amikor elénekeltük a nyitóénekünk szavait:

Urunk hú gyermekei,
Zengjünk háladalt Nekik!
Magasztaljuk boldogan
Eljövendő Urunkat!¹

A zene segítségével sokkal nagyobb erővel tudtuk hangunkat magasztalásra és imára emelni.

Egy ilyen himnusz megteremti a hódolat azon mintáját, amely kedvére van Istennek. Egyik prófétája azt tanította nekünk, hogy „dicsérd az Urat énekkel, zenével...”, valamint a dicséret és a hálaadás imájával” (T&Sz 136:28).

Szeretném őszinte elismerésemet kifejezni az ogdeni felsőfokú hitoktatás kórusának. Megköszönöm Ritchie testvérnek és nektek, kórustagoknak, a pompás zenét.

Nemcsak az Úrnak tisztelegtetek általa, de a mi szívünket is mélyen megérintette.

Nagyon megindított, mikor a kórus a „Ha feltekintek a csodás keresztre” című éneket énekelte. Üzenete középpontjában Jézus Krisztus engesztelése áll. Az Isaac Watts, angol költő által írt szavakat érdeemes megismételnem:

Ha feltekintek a csodás keresztre,
Melyen a Dicsőség Hercege lelkét kiadta,
Kincseim semmivé lesznek szememben,
S büszkeségem megszégyenül miatta.

Ne engedd, Uram, hogy dicsekedjem,
Csakis Istenemben, Krisztusban!
Minden hívságot, mi rabul ejti szívemet,
Add, hogy az Ő véérért feláldozzak!

Ha az egész világ az enyém lehetne,
Az is csekély ajándék lenne csupán;
E bámulatos, isteni szeretetért,
A lelkem, az életem – mindenem – odaadnám!²

Isaac Watts valóban sokat követelt saját magától. Élete során körülbelül 600 himnuszt írt. Két leggyümölcsözőbb éve a közé tehető, mikor 20 évesen elvégezte az iskolát, és 22 évesen tanítói munkát vállalt. Rengeteg himnuszt írt már ilyen fiatalon. Az angol nyelvű himnuszos könyvünkben olyan énekek szövegei származnak Isaac Watts-tól, mint például az „Örvendj világ”, a „Mily dicső cél”, és a „Meghalt! A Nagy Megváltó meghalt!”

Isaac Watts már kisfiúként is rendelkezett költői adottságokkal. Egyszer, családi ima közben nevetni kezdett. Édesapja kérdőre vonta. [Isaac] azt válaszolta, hogy neszt hallott, mire kinyitotta szemét, és meglátta, hogy egér mászik fel a sarokban lévő kötélén, és rögtön a következő versike jutott eszébe:

„Imáját, hogy le ne kesse,
Kötélén szaladt fel az egérke.”

Édesapja ezt tiszteletlenségnek tartotta, ezért nekiállt, hogy megpofozza, ám Isaac eközben így kiáltott fel:

„Édesapám, hagyd el a verést,
Abbahagyom a verselést!”³

Himnuszos könyvünk egy másik énekéről is szeretnék szólni néhány szót. A „Mily nagy vagy Te!” szövegét egy fiatal lelkész írta Svédországban. Carl Gustav Bergnek hívták. Mindössze 25 éves volt. Egy egyházi gyűlésen való részvétel után két mérföldön át gyalogolt egy viharban Svédország délkeleti tengerpartja mentén. Ezen élménye hatására írta meg a szöveget, amelyet később Stuart K. Hine fordított angolra:

Ó, Istenem, mikor tűnődve nézem
A világot, mit teremtett kezed,
Látom, s hallom, hogy a világon minden
Hatalmadról hű tanúságot tesz.
Lelkem Hozzád dalol, jó Istenem:
Mily nagy vagy Te! Mily nagy vagy Te!⁴

Egyszer egy missziós konferencián voltam, amikor egy misszionárius mély szánakozással és könnyes szemmel megkérdezte tőlem: – Miért kellett ennyit szenvednie a Szabadítónak? Felvettem a himnuszos könyvet, odalapoztam ehhez az énekhez, és a következő verssel válaszoltam meg a kérdését:

Bűneimért Isten elküldte Fiát,
Hogy meghaljon – ezt hinni sem merem!
A keresztfán némán tűrte fájdalmát,
Vérzett s meghalt, hogy megváltsa lelkem.⁵

Jézus az irántam és az irántatok érzett szeretete miatt szenvedett ennyit. Micsoda üzenet! Az érdekes zenének hatalmas ereje van. Megvan az ereje ahhoz, hogy alázatossá, imádságos lelkűvé és hálássá tegyen minket.

A próféták minden nemzedéken keresztül tanítottak nekünk az érdekes zene fontosságáról hódolatunk kifejezéseként. Néhány szentírásbeli idézet példaként szolgálhat erre.

Egy ószövetségi szentírás meghagyja nekünk, hogy „vígan énekelj az Úrnak te egész föld; harsanjatok fel, örvendeztetek és zengedeztetek!” (Zsoltárok 98:4). A héber nyelvben e szavak szó szerint azt jelentik, hogy *törjete* ki éneklésben, és *kiáltatok* az örömtől. Vessétek össze a lelkesedés ilyenfajta lelkületét azzal a látvánnyal, ami néha az egyházban fogad bennünket, amikor néhányan csak passzívan énekelnek, anélkül, hogy örömeiket lelnék benne.

Az újszövetségi szentírások azt tanácsolják nekem és nektek, hogy a bensőnkben csobogjon a jó zene forrása:

„Beszélgetvén egymás között zsolnárokban és dicséretben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak,

Hálákat adván mindenkor mindenekért a mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében az Istennek és Atyának” (Efézusbeliek 5:19–20).

Egy másik újszövetségi vers ezt mondja: „A Krisztusnak beszéde lakozzék ti bennetek gazdagon, minden bölcsességben; tanítván és intvén egymást zsolnárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel, hálával zengedezvén a ti szívetekben az Úrnak” (Kolossébeliek 3:16).

Az Újszövetségből azt is megtudjuk, hogy az Úr és az Ő apostolai az utolsó vacsorát egy himnusszal fejezték be, mielőtt elindultak az Olajfák hegyére (lásd Máté 26:30). Ez a hagyomány ma is folytatódik. Minden alkalommal, mikor az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvórumának tagjaiként találkozunk a templomban, egy himnusszal kezdünk. Ez gyengéd, lelki ráhangolódást nyújt a beszélgetésünkhöz.

A Mormon könyve azt tanítja, hogy amikor az ember teljesen megtér az Úrhoz, akkor vágyat érez arra, hogy dicsőítő éneket énekeljen Neki. Alma ezt az átható kérdést tette fel: „És most íme, azt mondom nektek, testvéreim, hogy ha megtapasztaltok már egy szívbeli változást, és ha éreztétek már úgy, hogy a megváltó szeretet énekét szeretnétek énekelni, akkor azt kérdezem, hogy tudtok-e most úgy érezni?” (Alma 5:26).

Ammon később így kiáltott fel: „Áldott legyen Istenünk neve; énekeljük az ő dicséretét, igen, adjunk hálát az ő szent nevének, mert ő mindörökké igazlelkű dolgokon fáradozik” (Alma 26:8).

A teljes megtérés a kulcs ahhoz, hogy megtapasztaljuk Isten legnagyobb áldásait. A Tan és a szövetségekben az Úr e szavait olvassuk: „Mert lelkem gyönyörködik a szív énekében; igen, az igazlelkűek éneke imádság nekem, és áldással válaszoltatik meg a fejükön” (T&S 25:12).

A himnuszos könyvünk előszavában az Első Elnökség ezt a kijelentést teszi:

„Az inspiráló zene fontos részét képezi egyházi gyűléseinknek. A himnuszok meghívják az Úr Lelkét, áhítatot teremtenek, egységet alakítanak ki köztünk, egyháztagok között, valamint lehetőséget biztosítanak nekünk arra, hogy dicsérjük az Urat.

A legnagyobb predikációk némelyikét a himnuszok éneklésével lehet átadni. A himnuszok bűnbánatra és

jó cselekedetekre indítanak bennünket, erősítik a biznyságot és a hitet, megvigasztalják az elcsüggedteket, felszárítják a gyászolók könnyeit, és arra buzdítanak bennünket, hogy tartsunk ki mindvégig.

„Reméljük, egyre többször énekelünk himnuszokat gyülekezeteinkben. Arra biztatunk minden egyháztagot, zeneileg képzeteket és [képzetleneket] egyaránt, hogy csatlakozzanak hozzánk a himnuszok éneklése során. Reméljük, hogy a vezetők, a tanítók és a beszéd[re] felkért egyháztagok gyakran fordulnak majd a himnuszokhoz, hogy olyan prédikációkra leljenek, melyek versbe szedve hatékonyan és gyönyörűen jelennek meg. [...]

Az utolsó napi szentek töltsék meg otthonukat a méltó zene hangjával. [...]

A himnuszok mellett segíthetnek ellenállnunk az el-lenség kísértéseinek is. Arra biztatunk titeket, hogy tanuljátok meg kívülről a kedvenc himnuszaitokat, és tanulmányozzátok a hozzájuk kapcsolódó szentírásokat. Így ha méltatlan gondolatok jutnak eszetekbe, énekeljete el magatokban egy himnuszt, jó dologgal szorítva ki a gonoszt.”⁶

A helyes zenének meggyőző ereje is van. John Jaques írásaiból tanulhatjuk meg ezt a leckét. Angliában született 1827-ben, wesleyánus metodista szülők fiaként. Fiatalkorában John őszintén kereste az igaz vallást. Alapos tanulmányokat folytatott az utolsó napi szent misszionáriusokkal, majd 18 évesen Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjává vált.

Mikor John szigorú édesapja tudomást szerzett erről, ezt írta: „Azt szeretném..., hogy a metodista istentiszteletre járj. Ők [a mormonok] nem tanítják neked... [hogy] tiszteld a szüleidet és engedelmeskedj nekik. Remélem..., felhagysz majd azon szándékkal, hogy egy ilyen társasághoz tartozz... Ez csupán kitaláció.”

John válasza, melyet 1847. március 14-én írt, amikor még csak húsz éves volt, így szólt: „Drága Apám! Azért imádkozom..., hogy megérthessem Isten Királyságának a dolgait, és átadhassam az elképzeléseimet neked is... Mióta [csatlakoztam az egyházhoz], kinyílt a szemem, és képes vagyok megérteni az igazságot. Biznyságot teszek... Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza... tanainak igazságáról.”⁷

Három évvel később, 23 évesen, John Jaques megírta annak a himnusznak a szavait, melyet ismerünk és szeretünk:

Mi az igazság? A legdrágább kincs,
Világok legszebb ajándéka,
De értéke akkor lesz igaz és nagy,
Mikor a fényét veszti és a porba hull
A sok csillogó korona.

Mi az igazság? A legnagyobb díj,
Emberek, Istenek vágnak rá.
Menj érte a mélységbe, ahol ragyog,
Vagy kutasd fel a végtelen magasságot:
Ez váljon életed céljává.

A zsarnok elveszti majd jogarát,
Végül győzni fog az igazság,
Erős oszlopa mindennek ellenáll,
Szilárd alapja túlél majd minden csapást,
Ledöntve a zsarnok vágyálmát.

Mi az igazság? Mondd meg hát nekem!
Mindennek vége és kezdete.
Mert az ég és föld mind elmúlhat egyszer,
De az igazság, mely alapja mindennek,
Soha nem változik és örök.⁸

John megingathatatlan maradt az igazságról való meggyőződésében. Igaz és hű maradt, és végül 1889-től egészen haláláig, 1900. június 1-jéig az egyháztörté-
nész segédjeként szolgált.

A zenében ott rejlik az édes hatalom arra, hogy ösztönözze a családon belüli egységet és szeretetet. Nemcsak fontos részét képezi a családi esteknek, de állandóan jó hatást gyakorol a gyermekekre, amely kiskoruknál sokkal tovább tart. Tavaly a családomnak karácsonyi ajándékként készítettem egy CD-t, melyre zenei emlékeket vettem fel. Odaültem a zongorához, és olyan zenét vettem fel, melyeket az évek során énekeltem vagy játszottam a gyerekeknek. Tetszett nekik. Néhány unokám azt mondta nekem, hogy a CD „tök szuper”.

Hogy illusztráljam az érdekes zene előnyeit az otthon falain belül, megkértem az elérhető közelségben lévő lányainkat, hogy énekeljenek nektek ma este. Gyermekkoruk óta élvezték a közös énekléseket.

Lányok, most bemutatlak benneteket. Amikor halljátok a neveteket, legyetek szívesek integessetek a gyülekezetnek: Marsha Workman, Wendy Maxfield, Gloria Irion, Brenda Miles, Sylvia Webster, Julie Wittwer, Laurie Marsh, Rosalie Ringwood és Marjorie Helsten.

Fiunk felesége, Britney is szeretett volna itt lenni, de neki van mentsége. 11 nappal ezelőtt született meg a gyermeke. Két másik hang is hiányzik: elhunyt

leányunk, Emily, és az ő anyagi édesanyja, Dantzel. Talán most a mennybéli ablakukból benéznek hozzánk. A fiunk, Russell, és jómagam is szeretünk velük énekelni, de ma este nem akarunk ezzel terhelni benneteket.

Látni fogjátok, hogy az otthonunkban több nemzedéket is megfogott az érdekes zene, mivel a lányainkat az ő két lányuk fogja kísélni: Katie Irion Owens zongorán, és Rachel Miles fuvolán. A „Jézus, mikor Rád gondolkodok” című himnuszt fogják nektek énekelni és játszani. Zenéjük után folytatom a beszédemet.

[Nelson elder lányai és unokái elénekelték és előadták a „Jézus, mikor Rád gondolkodok” című himnuszt.]

Nagyon köszönöm kedves lányaim és unokáim. Wendy és én nagyon szeretünk benneteket, ahogyan a férjetek és a családotok is.

Sokan közületek képesek lesztek befolyásolni a jövőben azt, hogy milyen zenét válasszanak az egyházi gyűlésekre. Van néhány gondolat, amely hasznos lehet a számotokra. Ne feledjétek: a zenének megvan a hatalma, hogy lelki táplálékot nyújtson.⁹ Gyógyító ereje van.¹⁰ Hatalma van arra, hogy elősegítse a hódolatot, lehetővé teszi nekünk, hogy elmélkedjünk az engesztelésen, valamint az evangélium visszaállításán, annak szabadító tantételeivel és felmagasztaló szertartásaival együtt. A zene erőt ad nekünk, hogy kifejezzük imádságos gondolatainkat, és bizonyosságot tegyünk a szent igazságokról.

A zenének megvan a hatalma arra, hogy ledöntse a nyelvi korlátokat. Tapasztalatom szerint, olykor azok a gyülekezeti éneklések voltak a legmeghatóbbak a számomra, amelyeket idegen nyelveken hallottam. Ennek ellenére erőteljesen szóltak a lelkemhez.

Egyházi gyűléseinken a zene célja nem az előadás, hanem a hódolat. Az imádságosan kiválasztott szerzemények és a kiváló előadások megengedettek az istentiszteleteinken, ha és amennyiben az egyháztagokban a hódolat és kinyilatkoztatás érzését kelti. Az egyházi zenének az Urat és az Ő munkáját kell támogatnia, nem pedig önmagára irányítani a figyelmet.

Védelem

Az érdekes zene nem csak erőt rejt, hanem védelmet is nyújt. Ezt az elvet Boyd K. Packer elnök tanította sok éven át. Gyakran idézett egy másik kijelentést is, melyet az Első Elnökség adott ki sok évvel ezelőtt: „A zene használható arra, hogy felemeljen és inspiráljon, vagy arra, hogy lealacsonyító és pusztító üzeneteket

hordozzon. Ezért fontos, hogy utolsó napi szentekként mindig alkalmazzuk az evangélium tantételeit, és törekedjünk a Lélek vezetésére a minket körülvevő zene kiválasztásában.”¹¹

Fivérek és nőtestvérek, bárhol vagyunk is, gondosan válasszuk meg, hogy mit nézünk és mit hallgatunk. Néhányan talán nem túrnának el tudatosan a pornográfia az otthonotokban, mégis olyan zenét engedtek be az életetekbe, amely ugyanolyan pusztító lehet.

Sok fiatal hallgat olyan zenét, amelyet hangosnak és gyorsnak mondhatnánk, és amely csak egyre hangsabbá és gyorsabbá válik. Ezek inkább felzaklatnak, nem pedig lecsillapítanak, inkább felizgatnak, nem megnyugtatnak. Óvakodjatok az effajta zenétől!

Ahogy tudjátok, ha az ember folyamatosan erős hangoknak van kitéve, az idővel károsítja az érzékeny hallószerveket. Ugyanígy, ha túlzásba viszitek a hangos zenét, nagy a valószínűsége, hogy lelkileg sükké váltok. Nem biztos, hogy képesek lesztek meghallani a szelíd, halk hangot. A szentírásban az áll, hogy „[Az Úr, a ti Istenetek] ...halk és szelíd hangon szólt hozzátok, de ti már nem éreztetek, így nem érezhettétek a szavait” (1 Nefi 17:45).

Ne alacsonyítsátok le önmagatokat az érzéketlenné tevő, tisztátalan és tiszteletlen zenével, amely nem méltó hozzátok. Töröljétek ki a szemetet az elmétekből és az iPodjaitokból! Óvjátok meg saját, személyes normáitokat! Legyetek igényesek! Legyetek bölcsek!

Ne engedjétek, hogy méltatlan és nyers zene kerüljön az életetekbe! Ezek *nem* ártalmatlanok! Gyengítik a védekezőképességeteket, és lehetővé teszik, hogy érdemtelen gondolatok kerüljenek az elmétebbe, kiközvetve ezáltal a tisztátalan cselekedetekhez vezető utat. Kérlek, ne feledjétek:

„És ami nem épít, az nem Istentől való, és sötétség.

Ami Istentől való, az világosság” (T&Sz 50:23–24).

Kedves fivéreim és nőtestvéreim, kérlek benneteket, hogy érdekes látvánnyal és hangokkal töltsétek meg az elméteket. Ápoljátok a Szentlélek becses ajándékát. Olyan felbecsülhetetlen ajándékként védelmezzétek, amilyen az valójában. Alaposan figyeljétek oda halk beszédére. Lelkileg erősebbek lesztek, ha ezt teszitek. Ismeritek a példabeszédet: Amit a szívében gondol az ember, olyan ő (lásd Példabeszédek 23:7). Ha uralkodtok a gondolataitokon, uralkodni fogtok a tetteiteken is. Sőt, az érdekes zene erőt és védelmet nyújt a lelketeknek.

A mai esti beszélgetésünk záróénekét az Ogdeni UNSZ Felsőfokú Hitoktatási Intézmény kórusa biztosítja, melynek címe: „Hozzád száll fohászungunk”¹². E zene szövegét én írtam, Mennyei Atyánk iránti imádságos érzéseim kifejezéseként. Kérlek, fogadjátok ezt az imát arról való bizonyosságom részeként, hogy Isten a mi Atyánk, és hogy mi az Ő gyermekei vagyunk. Tudom, hogy Ő él. Jézus a Krisztus, és ennek az egyháznak a feje, amely az Ő szent nevét viseli. Joseph Smith ennek az adományozási korszaknak a prófétája. Thomas S. Monson az Úr prófétája a földön ebben az időben. Ezekről a dolgokról teszem bizonyosságomat, veletek hagyva szeretetemet és áldásomat, Jézus Krisztus nevében, ámen.

JEGYZETEK

1. „Come, Ye Children of the Lord”, *Hymns*, no. 58.
2. B. B. McKinney, ed., *The Broadman Hymnal* (1940), no. 191.
3. „Isaac Watts, hymn-writer,” <http://elvis.rowan.edu/~kilroy/JEK/11/25c.html>.
4. „How Great Thou Art”, *Hymns*, no. 86; lásd a szerző eredeti lábjegyzeteit a himnuszos könyvben.
5. *Hymns*, no. 86.
6. *Hymns*, IX–X.
7. Russell M. Nelson, *The Power within Us* (1988), 90–91; lásd Stella Jaques Bell, *Life History and Writings of John Jaques*, 19–21.
8. „Oh Say, What is Truth?”, *Hymns*, no. 272.
9. Lásd Jay E. Jensen, Conference Report, Apr. 2007, 9–11; vagy *Liahóna*, 2007. máj., 11–13.
10. „The Healing Power of Hymns,” *Ensign*, Apr. 2008, 66–69.
11. *Priesthood Bulletin*, Aug. 1973; Boyd K. Packer, Conference Report, Oct. 1973, 21; vagy *Ensign*, Jan. 1974, 25.
12. Conference Report, Apr. 2003, 7; vagy *Liahóna*, 2003. máj., 9; a kotta és a szöveg megtalálható az *Ensign*, May 2003 számában.

Hozzád szól fohászungunk

Hozzád szól fohászungunk Mennyei Atyánk, Meghatott és hálaltelt szívvel.

Köszönjük neked nagyszerű Példánk – Szeretett Fiad, ki értünk szenvedett. Ki szent váltságként Önmagát adta, Hogy mi újra Veled élhessünk majd. Örömünk teljes, dalunk örvend; Hitünk, reményünk megújul Benned.

Hozzád szól fohászungunk Mennyei Atyánk, Hálás szívvel csodálunk téged. Köszönjük neked Szabadítónkat, Ki a haláltól s bűntől váltott meg minket; Igazsága utunk beragyogja, És segít az Ő utjain járnunk, Szolgálni, szeretni, terhét levenni, Nekik, kik engedelmesek.

Hozzád szól fohászungunk Mennyei Atyánk, Hálával és mély áhítattal Szerető hitért, örök fényedért – Örök dicsőségért – mely mind te vagy! Kérünk, hogy irgalmazz és bocsáss meg nekünk, És tudasd velünk szent akaratod. Utánad vágyva, szelíden kérünk, Hogy bizalmad beteljesíthessük.